

MANĚTÍNSKOPLASKÝ

FIAT

malý farní zpravodaj
Březen 2018

www.farnostpasy.cz, www.farnostmanetin.cz,
www.oblati.cz

OMI
Misionáři
Obláti

Milí farníci,
na Popeleční středu jsme byli označeni na čele křížem z popela na znamení pokání. Popel – symbol naší kajícího – se získává ze spálených „kočiček“, posvěcených v předešlém roce na Květnou neděli.

Naše pokání může být rozmanité, staletí ověřila následující tři – modlitbu, půst a almužnu – dobrodiní, které činíme ve prospěch těch, kteří jsou na tom hůře, než my. Může mít třeba formu malé papírové postní pokladničky na polici v kuchyni. Někteří do ní na konci postní doby vloží pečlivě složenou papírovou bankovku. Tak ale neplní svůj pravý účel. Postní pokladnička má být ztěžklá pěti a desetikorunami za odřeknuté kávičky, sladkosti a další potěšeníčka, kterých se v době postní vzdáme ve prospěch těch, kteří to doopravdy potřebují.

Náš půst může být i „ekologický“. Je opravdu třeba do toho obchodu nebo na poštu jet pár ulic autem? Co takhle obout pevné boty a udělat něco nejen pro planetu, ale i pro svou kondici a dobrý pocit? Co takhle na chvíli vy-

pnout počítač nebo mobil, svět se nezboří, budeme-li chvíli offline. A když zvedneme oči od monitoru, můžeme si všimnout spousty důležitých věcí. Třeba, že pomalu začíná jaro...

Postní výzva ale necílí na vnější skutky. I když postní pokladničku naplníme k prasknutí, auto po čtyřicet dní necháme v garáži a mobil s počítačem zamkneme do skříně, bez vnitřního pokání a obrácení srdce jsou tyto vnější skutky sice heroické, ale neplodné. Co to vůbec znamená, to slovo „obrátit se“? Jak říká ve svých exerciciích kardinál Špidlík: „Mohla se obrátit Panna Maria? Že by pak tu podlahu začala zametat nebo chleba zadělávat jinak? Ne. Od zvěstování do kříže její víra rostla.“

Neobracejme se o 180°, ale o plných 360°. Ano, vrátíme se zpátky do svých kolejí, restů a spěchů, ale můžeme se na ně podívat jinak, z úhlu lásky, pochopení a odpuštění. A to, co se zdá beznadějně zpackané, se může stát součástí nádherných dějin spásy.

Požehnanou postní dobu přeje
LuBa ☺

Vatikán. Papež František varoval před nebezpečím falešného postu, který pohrdá druhými lidmi. Pravý půst je totiž zaměřen na pomoc druhým, zdůraznil Petrův nástupce.

Postit se důsledně, nikoli abychom se stavěli na odiv, pohrdali druhými lidmi, anebo se postili „k sváru a hádce“. Papež František v ranním kázání upozornil na nebezpečí rozporuplného postu a vyzval, abychom si položili otázku, jak se chováme ke svému okolí. Jak řekl, právě dnešní první čtení z knihy proroka Izaiáše (58,1-9a), vyzdvihuje, jaký půst od nás Pán očekává: „rozvázat nespravedlivá pouta, uvolnit uzly jha, utiskované propustit na svobodu a zlomit každé jařmo“.

Jedním z úkolů postní doby je dodržovat půst, připomněl Petrův nástupce. „Pokud nemůžeš dodržet plný půst, při kterém vnímáš hlad až do morku kostí, posti se pokorně, ale opravdově. Prorok Izaiáš poukazuje na mnohé nedůslednosti při praktikování ctnosti postu – od vyřizování peněžních záležitostí, zatímco půst znamená určité „vysvlečení“, podotkl papež, po trýznění dělníků, přičemž jejich zaměstnavatel možná děkuje Pánu, že sám si může půst dovolit. „Chudáci“, komentoval papež, „dělníci se postí nuceně, protože nemají nic k jídlu, a ty jimi ještě pohrdáš“. Je nutné se umrtvovat v pokoji, bez hádek a svárů, dodal František, protože „nelze na jedné straně mluvit s Bohem a na druhé s ďáblem“. Něco takového není

důsledné: „*Přestaňte se takhle postit, a váš hlas bude slyšet až do výšin. Namítnete – my se postíme, jsme praktikující katolíci, stále se postíme a konáme pokání. Postíte se ale důsledně anebo nikoli, jak to říká Pán, tedy hodně hlasitě, aby to všichni viděli a prohlašovali: To je ale spravedlivý muž, spravedlivá žena...Něco takového je podvod, přikrášlená ctnost.*“

Pokud je nutné se přikrášlit, tak jedině úsměvem, aby nevyšlo najevo, že činíme pokání. Posti se, abys pomáhal druhým, ale vždy s úsměvem, vyzýval papež. Půst zároveň obnáší pokoření – a toho se dosáhne, jestliže přemýšlíme o svých hříších a prosíme Pána za odpuštění. „To by byla ostuda, kdyby se někdo o mém hříchu dozvěděl, kdyby se o něm psalo v novinách!“, uvažoval papež a vyzval: „Ano, styď se a rozvazuj nespravedlivá pouta“.

Vyzval, abychom v postní době činili pokání, zakusili trochu hladu, více se modlili a ptali se sami sebe, jak se chováme k druhým: „*Slouží můj půst k tomu, aby pomohl druhým? Pokud ne, je fingovaný, nekoherentní a přivede tě na cestu dvojího života. Předstírám, že jsem křesťan, spravedlivý, jako farizeové nebo saduceové, ale uvnitř takový nejsem. Prosme pokorně o milost důslednosti. Pokud něco nemohu udělat, ať to raději nedělám, než abych to dělal nedůsledně. Čiňme pouze to, co doopravdy můžeme, ale konejme to s křesťanskou důsledností.*“

(Radio Vaticana, 16. 2. 2018)

Z FARNOSTÍ PLASY A MANĚTÍN

Farní piknik, 18. února, Plasy

O první neděli postní jsme se společně s farníky rozhodli udělat krok vpřed ve stmelování naší rodiny v Kristu. Jelikož není lepšího tmelícího prostředku než jídlo, uspořádali jsme první Farní piknik. Proč zrovna v postní době? Protože není příhodnějšího času k rozdávání ze svého :). Po mši jsme tak překopali provizorní kapli v konírně na provizorní jídelnu. Sešlo se hodně párků, buchet i farníků. Zahnali jsme tak kručení v břiše, které se při mších v 11 hod někdy ozývá a mohli jsme se tak nerušeně sdílet o věcech všedních i nevšedních. Děkujeme všem, kdo jste obětovali své jídlo, svůj čas a své pohodlí a už se těšíme na nový termín!

(otec Petr Dombek OMI)

☞ NEZAPOMEŇTE ☞

☞ DvoNaF, 9. a 10. března, fara Plasy

Znovuobnovená tradice oblíbených dvou dní na faře pro děti všeho věku. Hry, noční bojovka, spousta zábavy i poučení, zakončené společnou bohoslužbou s rodiči v sobotu odpoledne.

Zájemci se mohou hlásit alespoň

týden předem u otce Vlastimila,
telefon 733 755 901,
mail vlastimil@oblati.cz.
Příspěvek: 150 Kč

☞ Na plzeňské paletě 2018

Spolek Svět podle Jakuba zrealizoval výstavu Na plzeňské paletě, která probíhala od 22. 1. do 25. 2. 2018 v Galerii Jiřího Trnky v Plzni. Projekt má pomoci varhanám v kostele sv. Barbory v Manětíně. Sedmdesát šest výtvarníků tvořilo na malířské palety. **Nyní se výstava přesunula do E-centra ČEZ v Plzni, kde 7. 3. 2018 v 17 hodin proběhne první moderovaná aukce.** V té bude nabídnuto 15 palet - více je možné najít na www.svetpodlejakuba.cz.

☞ Velikonoční „pánská jízda“, fara Plasy

Pánská jízda je už tradičním velikonočním setkáním pro mladé muže (16 – 32 let) konaným v oblátské komunitě v Plasích. Skrze tajemství Ježíšových velikonočních událostí a skrze prožívání bohaté velikonoční liturgie se pokoušíme lépe pochopit vlastní život a znovu objevit radost a novost své víry. Letošní setkání bude v rámci Roku oblátských povolání probíhat ve znamení hledání vlastního místa v životě. **Bližší informace u otce Vlastimila.**

(sestavila LuBa)

ZPRÁVY Z OMI světa

K postnímu zamyšlení:

Na Velký pátek 1807 mladý francouzský šlechtic Evžen de Mazenod klečí před křížem. Je po Francouzské revoluci, doba, společnost i církev je rozvrácená a devastovaná. Tento mladík hledá něco, co dává životu naději a smysl. Odpovědi na své otázky nenachází v populárních nabídkách své doby, zůstává jen pocit vnitřní prázdnoty. Během rozjímání před ukřižovaným Kristem hluboce zakouší Boží milosrdenství a jeho lásku a chce na tuto lásku odpovědět. Chce vydat své schopnosti, čas a život do služby Ježíšovým chudým a opuštěným. Vstupuje do semináře, je vysvěcen na kněze a zakládá společenství Misionářů Provence, které je 17. února 1826 schváleno papežem Lvem XII. pod jménem Misionáři obláti Panny Marie Neposkvrněné“.

Ze zápisků sv. Evžena de Mazenod: Vzpomínka na Velký pátek 1807

„Hledal jsem štěstí daleko od Boha a k mé škodě to trvalo příliš dlouho. Kolikrát se v minulosti mé rozervané a trápené srdce vrhlo k Bohu, od něhož se odloučilo. Mohu snad zapomenout na hořké slzy, které na jeden Velký pátek vytryskly při pohledu na kříž z mých očí? Vycházely přímo ze srdce a nic je nemohlo zastavit. Bylo jich příliš na

to, abych je mohl skrýt před těmi, kteří se účastnili toho dojemného obřadu. Byl jsem ve stavu smrtelného hříchu, a právě to byl důvod mé bolesti. Tehdy a ještě při několika dalších příležitostech jsem si ale uvědomil ten rozdíl. Má duše totiž nebyla nikdy tak naplněna, nikdy nepoznala větší štěstí. A tak uprostřed tohoto proudu slz se má duše navzdory mé bolesti, nebo spíš právě díky ní, vrhala ke svému poslednímu cíli, k Bohu, svému jedinému dobru, jehož ztrátu tak živě pociťovala. Jen vzpomínka na tuto chvíli stačí, aby bylo mé srdce znovu naplněno sladkou útěchou. Hledal jsem štěstí daleko od Boha, ale nenašel jsem nic jiného než trápení a zármutek. Jsem šťastný, tisíckrát šťastný, svrchovaně šťastný, protože mě tento dobrotivý Otec zahrnul a naplnil veškerým bohatstvím a celým proudem svého milosrdenství. Kéž bych mohl nahradit všechn ten ztracený čas tím, že Ho budu milovat dvakrát tolik. Ať jsou tedy všechny mé činy, myšlenky atd. podřízeny jen tomuto cíli. Co by mělo zasluhovat větší slávu, než dělat všechno a vždy pro Boha, nade všechno ho milovat, milovat ho daleko víc, než jak jsem ho příliš pozdě začal milovat já.

Evžen de Mazenod, prosinec 1814

*Příspěvky sestavila a na další od Vás se těší Lucka Bartušková: lucie.bartuskova@centrum.cz,
ŘKF Plasy a Manětín ve správě misionářů OMI*

Dobrovolný příspěvek na tisk: 5 Kč

Můžete předat oblátům.